

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

lapkričio

24

ŠEŠTADIENIS

Nr. 139(1410)

Kaina 15 kap.

Kada bus galima kaip reikiant pažiūrėti kinofilmą?

M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės pirmos ir antros brigadų kolūkiečiai visada nekantriai laukia, kada į Smalvas atvyks kilnojamas kinas. Kinas pasidarė mums tokio kultūrinio poreikio, būtinumu, kad beveik kiekvienas atmintinai žino kinofilmų demonstravimo grafiką.

Deja, paskutiniu metu šis grafikas dažnai pažeidžiamas, o kinoseansai sukella žiūrovams daugiau pasipiktinimo, negu džiaugsmo.

Lapkričio 3 dieną pažiūrėti kinofilmo „Žmogžudystė Dantės gatvėje“ susirinko apie 50 žmonių. Atrodo, mūsų kinostudijos jau seniai išleidžia garsinius kinofilms. Toks yra ir minėtas kinofilmas. Tačiau kinomechaniko jis buvo paverstas nebyliu.

Pasielvirtavo žiūrovai ir natūraliai patikėjo, kad daugiau tas nepasikartos. Tačiau labai jį apsiriko.

Lapkričio 13 dieną kolūkiečiai, susirinkę nustatytu laiku, pralaukė ligi 10 val. Pagaliau pasirodė mechanikas ir pranešė:

— Perdegė lemputės. Atsarginių nepasidėmiau, galite išsiskirstyti.

Se tau boba devintinis!

Ar ilgai taip tęsis? Keista, kad kinomechanikai keičiasi, kaip kadrai ekrane. Kas seansą — vis naujas žmogus.

Kada gi pagaliau kultūros skyrius atkreips dėmesį į mūsų pretenzijas ir ims gerbti kaimo žiūrovą?

I. Radzevičius

M. Melnikaitės vardo kolūkis

NUO REDAKCIJOS: Drg. Radzevičius visiškai teisus. Paskutiniu metu nedovanotinai pablogėjo kolūkiečių aptarnavimas kinu. Kultūros skyrius susilpnino kinomechanikų darbo kontrolę ir kai kurie jų, kolūkinio žiūrovo nenaudai, nerūpestingai žiūri į savo pareigas, sužlugdo seansus arba demonstruoja filmus kaip pakliūva.

Signalai apie kinomechanikų neatsakingumą ateina iš Zdanovo vardo, J. Zemaitės vardo kolūkių.

Štai ką rašo mūsų laikraščio skaitytojas iš P. Cvirkos vardo kolūkio. Lapkričio 9 dieną kinomechanikas drg. Ciblis turėjo demonstruoti kinofilmą. Jau seniai praėjo nustatytas laikas, o kinomechaniko vis nėra. Ir kas gi? Rado jį miegantį. Kai pažadino, jis atkirto: „Noriu miego, palikite mane ramybėje“. Lapkričio 19 dieną jis atgabeno aparatūrą, o pats išvyko į miestą.

O kultūros skyriuje tuo tarpu mėginama sudaryti išpūdį, kad čia viskas tvarkoje. Neju-

gi kultūros skyriaus darbuotojai tikrai laiko normaliu reiškiniu, kad ir to paties Ciblio elgimasi?

Kinomechaniko specialybė — nelengva, nerami. Ji reikalauja nemažo itempimo. Mechanikams tenka daug važinėti po kaimus. Pasitaiko ir blogi kečiai, ir nesklaidumai su transportu, ir kiti trūkumai bei nepatogumai.

Tačiau niekas nesuteikė kinomechanikams teisės nevykdyti savo pareigos kolūkiniams žiūrovams. Kinomechanikas, visų pirmiausia, yra kultūrinio fronto darbuotojas. Tai yra garbinga ir daug reikalaujanti pareiga.

Augant kolūkinio žiūrovo kultūriniais poreikiams, jis darosi vis reiklesnis.

Džiugu pažymėti, kad šioms pareikams patenkinti rajone plečiamas stacionariųjų bei kilnojamyjų kinų tinklas.

Tačiau pavedant šį svarbų reikalą kinomechanikams reikia iš jų pareikalauti, kad į kiekvieną seansą jie žiūrėtų su didelės atsakomybės jausmu.

MTS direktorių ir vyriausiųjų agronomų kursai Timiriazevo vardo akademijoje

Kursuose prie Maskvos Timiriazevo vardo žemės ūkio akademijos agropedagoginio fakulteto kasmet mokosi kolūkinio kaimo specialistai. Lapkričio 19 d. prasidėjo centrinių RTFSR sričių, Kazachstano, Gruzijos ir kitų sąjunginių respublikų didelės grupės MTS vyriausiųjų agronomų ir direktorių užsiėmimai.

Akademijos profesorai ir dėstytojai

Mokslo populiarinimo filmai kaimo žiūrovams

1955—1956 metais TSRS Žemės ūkio ministerijos užsakymu šalies kinostudijos sukūrė daugiau kaip 100 filmų apie mokslo ir žemės ūkio gamybos priešakinės praktikos laimėjimus. Labiausiai nusisekė iš jų „Pasakojimas apie kukurūzus“, „Auksinė vilna“, „Akademikas Ivanovas“, „Viename kolūkyje“, „Terentijus Malcevas“, „MTS stepėje“, „Naujais kečiais“, „Tegul žydi sodai“ ir kiti.

PIRMA LAIKO ĮVYKDYTAS VIENUOLIKOS MĖNESIŲ PLANAS

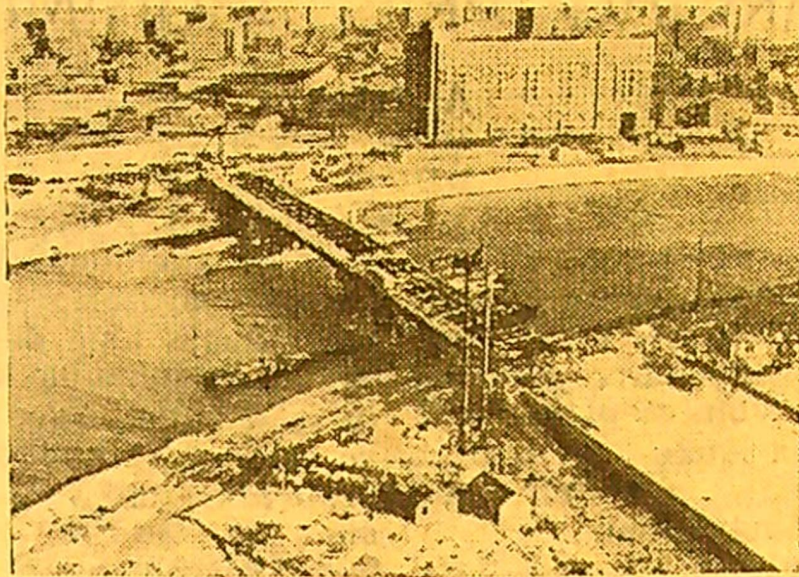
Lapkričio 19 d. „Volčanskugol“ šachkombinato „Sverdlovskugol“ šachtininkai pirma laiko įvykdė 11 mėnesių planą. Sumažinus anglies savikainą sutaupyta 10.686 tūkstančiai rublių virš plano. Lenktyniaujančiųjų užmetinio plano įvykdymą pirma laiko tarpe pirmąją trestų „Vachruševugol“ ir

VAKARAS KOLŪKIEČIAMS

Praeitą sekmadienį Stalino vardo žemės ūkio artelės saviveiklininkai pasirodė kolūkiečiams su nauja menine programa. Sėkmingai buvo suvaidinta dviejų veiksnių pjesė „Karšta diena“. Gerai savo vaidmenis atliko saviveiklininkai Kazlauskaitė, Kochanka, Petrauskaitė.

B. Vasiliauskas

Tarybų šalyje

Maskva šiandien. Novo - Arbatsko tilto per Maskvos upę statyba.

A. Sergejevo-Vasiljevo nuotr. (TASS).

Du tūkstančiai namų kolūkiečiams

Leningrado srities kolūkiuose statoma daug gyvenamųjų namų. Per dešimt mėnesių pastatyta daugiau kaip 700 namų. 140 statybos brigadų jungia iki 9.000 žmonių. Valstybės suteiktas ilgalaikis kreditas kolūkiečių namams statyti sudaro 20 milijonų rublių. Iš viso srities žemės ūkio artelėse iki metų pabaigos bus pastatyta du tūkstančiai namų.

(TASS-ELTA).

(TASS-ELTA).

Stambiausia Šiaurės Kaukazo irigacinė sistema

Patvirtintas stambiausia Šiaurės Kaukazo Kubanės - Kalausos apvandeninimo-drėkinimo sistemos statybos projektas.

Galinga užtvanka svarbiausiųjų Kaukazo kalnagūbrio priekalniuose sulaikys sraunį Kubanės srovę ir nukreips jos vandenį Kubanės - Kalausos magistralinio kanalo vaga. Nueidamas 160 km skardinga upių takosyra tarp Kubanės ir Kumos magistralinis kanalas Kalausos upės aukštupyje išsiskirs į Kalausos-Kumos ir Stavropolio kanalus, kurių bendras ilgis sudaro 610 kilometrų.

Milijonas pūdų cukraus iš vieno rajonų runkelių derliaus

Kagarlyko kolūkiečiai šiemet išaugino gausiausią Kijevo srityje cukrinių runkelių derlių. Iš kiekvieno hektaro jie gavo vidu-

6 metų Galia Suček ir jos 9 metų brolis Vyčia. Rizikuodamas savo gyvybę, I. Popovas išgelbėjo skėstančius vaikus.

(TASS-ELTA).

NAUJOS SVIESTO GAMYKLOS VOLYNĖJE

Volynės srities Kamen-Kaširsko ir Kivercų rajonų centruose pradėjo veikti dvi stambios sviesto gamyklos, kuriose įrengtos srovinės linijos. Jos kasmet perdirbs iki 15 tūkstančių tonų pieno.

Dabar Volynėje veikia 20 sviesto gamyklų. Palyginti su praejusiais metais sviesto gamyba srityje padidėjo 1.400 centnerių.

(TASS-ELTA).

Valstybinių paskolų tiražai 1957 metais

TSRS Finansų ministerija patvirtino paskolų laimėjimų tiražų ir padengimo tiražų planą 1957 metais. Iš viso 1957 metais įvyks 36 tiražai, jų tarpe 22 laimėjimų tiražai ir 7 padengimo tiražai, pagal gyventojų pasirašytas paskolas ir 7 laimėjimų tiražai pagal Valstybinę trijų procentų vidaus išlošiamąją paskolą.

(TASS-ELTA).

Kubanės - Kalausos sistema sudrėkins 200 tūkstančių ir apvandenins apie 3 milijonus hektarų centrinės ir rytinės krašto zonos.

Prie kanalų bus pastatytos kelios hidroelektrinės, kurių bendras pajėgumas sudarys 200 tūkstančių kilovatų.

Kubanės - Kalausos irigacinis tinklas kartu su statoma Stavropolio krašte Kubanės - Jegorlykso drėkinimo sistema ir Tereko - Kumos magistraliniu kanalu išspręs derlingų krašto žemių drėkinimo ir apvandeninimo problemą.

(TASS-ELTA).

tiniškai po 250 centnerių runkelių. Eilėje žemės ūkio artelių derlius pasiekė 300 centnerių iš hektaro. Preliminariniais duomenimis, iš Kagarlyko runkelių augintojų išaugintų cukrinių runkelių bus pagaminta daugiau kaip milijonas pūdų cukraus.

(TASS-ELTA).

ARČIAU PRIE JAUNIMO

Lapkričio 8 dieną, švenčiant Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 39-ąsias metines, Maskvoje, V. I. Lenino vardo Centrinio stadiono Sporto rūmuose šauniamam Lenino komjaunimui už laimėjimus socialistinėje statyboje buvo suteiktas vyriausybiniis apdovanojimas — Lenino ordinas. Tai — penktas ordinas šlovingoje mūsų komjaunimo vėliavoje.

Visos savo šlovingos istorijos eigoje Lenino komjaunimas, įkurtas ir išpuoselėtas Komunistų partijos, buvo ir yra jos tikru rezervu bei kovos pagalbininku. Komjaunimas išauklėjo milijonus jaunųjų patriotų, ištikimų mūsų liaudies sūnų ir dukrų, savo Tėvyne išgarsinusių kovos bei darbo žygiams.

Iš vienos kartos kitai, kaip ištikimybės Lenino reikalui estafetė, perduodamos ir gausinamos šlovingos komjaunimo kovos tradicijos, komjaunimo, pasirėngusio, Komunistų partijai pašaukus, eiti ten, kur daugiausia reikalingos stiprios rankos, jaunatviškas įkarštis, karštos komjaunuolių širdys.

Dabartinis mūsų jaunimo žygdarbis — tai 35 milijonų hektarų plėšininės žemės įsisaivinimas, tai Bratsko HES bei naujų milžinų statyba Donbase ir Kazachstane.

Aukštas apdovanojimas įpareigoja tarybinį jaunimą dar atkakliau dirbti mūsų Tėvynės labui.

Mūsų respublikos, jų tarpe ir Zarasų rajono jaunimas su pasididžiavimu laismu sutiko žinią apie vyriausybinių apdovanojimą, kadangi komjaunimo nuopelnuose yra ir Lietuvos jaunimo indėlis.

Brolišku respublikų tautoms nuolat padedant lietuvių liaudis neatpažįstamai pakeitė Lietuvos socialistinę respubliką. Sparčiais tempais auga pramonė, kultūra ir mokslas, dideli laimėjimai pasiekti vystant žemės ūkį. Čia yra didelis ir mūsų jaunimo nuopelnas. Galime teisėtai didžiulis tokiomis žmonėmis, kaip V. Lopajevu — Vilniaus tresto brigadininku, S. Jonušu — „Elektrotechnikos plantaus vartojimo reikmenų gamyklos“ tekintuju, E. Genukaite — „Raudonosios vėliavos“ fabriko siuvėja, M. Kovelčiku — Kalvarijos MTS traktorininku, seserimis Kuzaitėmis —

A. Jakas
LKP rajono komiteto sekretorius

Kapsuko rajono Cerniachovskio vardo kolūkių melžėjomis, kurie įvykdo ir viršija metinius gamybinius planus, didina laukų derlingumą bei gyvulininkystės produktyvumą.

Tarybų Sąjungos Komunistų partija didžiausią dėmesį skiria tarybinio jaunimo auklėjimui, nesigalėdama tam nei jėgų, nei lėšų, ko išdavoje mūsų jaunimui sudarytos geriausios sąlygos mokytis, ilsėtis, lavintis fiziškai. Šiam tikslui statomi Mokslo rūmai, puikūs Kultūros rūmai bei sportiniai įrenginiai. Pasaulyje nėra tokios kapitalistinės stovyklos šalies, kur į jaunimą žiūrėtų su tokia meile bei rūpinimusi, kaip tai daroma mūsų, socializmo, šalyje.

Apie mūsų partijos rūpinimąsi jaunimo auklėjimu byloja partijos XX suvažiavimo priimtas nutarimas, kuriame sakoma, kad yra būtina pagerinti partinį vadovavimą komjaunimui. Partinės organizacijos privalo daugiau rūpintis sudaryti reikiamas sąlygas auklėjamojo, kultūrinio - masinio darbo jaunimo tarpe vykdymui, jos turi užtikrinti dar aktyvesnį komjaunuolių bei viso tarybinio jaunimo dalyvavimą valstybinėje ūkinėje bei kultūrinėje statyboje, visame visuomeniniame - politiniame šalies gyvenime.

Vykdydama TSKP XX suvažiavimo nutarimus apie vadovavimą komjaunimui, mūsų rajono partinė organizacija nuveikė kai kurį darbą auklėjant komjaunuolius ir jaunimą, iškeliant juos į atsakingus darbo barus. Gyvulininkystės fermose dirba 16 komjaunuolių, 18 komjaunuolių dirba traktorininkais, jų tarpe — du traktorinių brigadų brigadininkais. Iš 222 komjaunuolių, esančių kolūkinėse komjaunimo organizacijose, 113 žmonių betarpiškai dirba kolūkinėje gamyboje, savo darbu padėdami sėkmingai įvykdyti šeštojo penkmečio plano uždavinius keliant rajono žemės ūkio ekonomiką.

Daugelyje rajono kolūkių komjaunuoliai yra iniciatoriai vystant socialistinį lenktyniavimą, organizatoriai tūkų žemės ūkio darbų įkarštyje. „Garbingo darbo“, Čapajevų vardo, Zdanovo vardo,

„Lenino atminimo“ kolūkiuose pavasario - vasaros žemės ūkio darbų metu komjaunuoliai kartu su jaunimu organizavo daugiau kaip 30 sekmadieninių tarybų, kurių metu jie išdirbo apie 900 darbdienų, žymiai paspartino laukų darbų įvykdymą.

Komjaunuolė F. Burlakova iš „Lenino atminimo“ kolūkių, dirbdama melžėja, per dvejus metus iš jai priskirtų karvių primelžė 50.520 kg pieno, kas sudaro 63.150 rublių. Komjaunuolė Radzevičiūtė iš M. Melnikaitės vardo kolūkių, ketverius metus dirba kiaulininke, ir per tą laikotarpį nupešė 163 bekonus, kas sudaro apytikriai 13.040 kg kiaulienos 143.440 rublių vertės.

Tai ne vieninteliai pasiaukojamo darbo pavyzdžiai, kurie rodo, kad daugeliui komjaunuolių darbas tapo garbės ir šlovės reikalu.

Mūsų komjaunuoliai ir jaunimas moka ne tik dirbti, bet taip pat turiningai ir kultūringai leisti savo laisvalaikį: Gausėja jų skaičius sporto draugijose, saviveiklos rateliuose.

Didesnė mūsų rajono jaunimo dalis mokosi septynmetėse bei vidurinėse mokyklose, o taip pat aukštesiose mokyklose. Gi darbo jaunimas savo idėjinę teorinę bei dalykinę lygį kelia komjaunimo bei partiniuose rateliuose ir politmokyklose, kur mokosi daugiau kaip 200 jaunuolių.

Partinis mūsų jaunimo auklėjimas palankiai paveikė partijos eilių augimą. Iš komjaunimo narių tarpo per šiuos metus 22 žmonės priimti į partijos eiles.

Eilė pirminių partinių organizacijų rūpestingai žiūri į jaunimo auklėjimą, į jo įtraukimą į visuomeninį darbą, į jo kultūrinio bei idėjinio - politinio lygio kėlimą.

„Lenino atminimo“, „Bolševiko“ kolūkių pirminės partinės organizacijos pradėjo daugiau gilintis į komjaunimo organizacijų darbą, komunistai dalyvauja komjaunimo susirinkimuose, teikia pagalbą sudarant darbo planus bei juos įgyvendinant.

Tačiau ne visur taip yra.

Kalinino vardo, Mičiurino vardo, „Pažangos“, „Aušros“ kolūkiuose nėra nė vieno

komjaunuolio, dirbančio gyvulininkystės fermose. Komjaunuolių bei jaunimo tarpe silpnai vykdomas politinis-auklėjamasis darbas, dėl ko nemaža komjaunuolių bei jaunuolių girtuokliauja, chuliganiškai elgiasi. Tai pasi-taiko Zdanovo vardo Kalinino vardo, Čapajevų vardo bei kai kuriuose kituose kolūkiuose. Ypač silpnai vykdoma antireliginė propaganda.

Eilėje kolūkių nesudarytos sąlygos jaunimo tarpe vykdyti masiniam bei auklėjamajam darbui, nesutvarkytos ir labai apleistos esamos klubų - skaityklų bei bibliotekų patalpos. Taip, pavyzdžiui, Čapajevų vardo kolūkyje yra patalpos, kur randasi klubas-skaitykla ir biblioteka, čia demonstruojami kinofilmai, rengiami vakarai ir kitos masinės priemonės, tačiau patalpų išvaizda ne tik nepadeda komunistiniam jaunimo auklėjimui, bet dar, atvirkščiai, paveikia neigiamai. Šio kolūkių, o taip pat ir Mičiurino vardo, „Pirmūno“, „Tarybų Lietuvos“, „Aušros“ bei kai kurių kitų kolūkių jaunimas visiškai pagrįstai reikalauja sudaryti jiems sąlygas organizuoti melinei saviveiklai, kultūringai žiūrėti filmus, rengti vakarus.

Partinės organizacijos turi būti arčiau prie mūsų jaunimo, nuolat domėtis jo gyvenimu, visą jo jaunatvišką energiją nukreipti į tai, kad būtų įvykdyti žemės ūkio bei kolūkiečių kultūrinio lygio kėlimo uždaviniai.

Būtina pagerinti auklėjamąjį darbą komjaunuolių bei jaunimo tarpe, tam panaudojus įvairias formas bei galimumus, plačiau įtraukti juos į visuomeninį gyvenimą bei kolektyvinį darbą. Aktyvus jaunųjų dalyvavimas ūkiniam bei politiniam šalies gyvenime — svarbiausia prielaida, kad jie išaugs tikrais tarybiniais žmonėmis, nes kolektyvinio darbo procese formuojamos geriausios, reikalingos komunizmo statytojams moralinės savybės.

POLTAVOS SRITIS. Rešetilovo rajono Stalino vardo kolūkyje, taip pat kaip ir kituose srities kolūkiuose, partino švietimo tinkle organizuoti rateliai socialistinio žemės ūkio ekonomikai studijuoti.

Nuotraukoje: pamokos metu Rešetilovo rajono Stalino vardo kolūkių ratelyje. Dėsto kolūkių agronomas-propagandistas P. P. Skurupijus.

P. Kekalo nuotr.

(TASS).

JIE—AKTYVIAUSIEJI

Aktyviai dalyvauja paskaitiniame darbe daugelis Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narių-mokytojų.

Yra keletas žmonių, kurie šiais metais perskaitė kolūkiečiams, apylinkių istaigų darbuotojams ir moksleiviams daugiau kaip po dešimti paskaitų. Tai Turmanto vidurinės mokyklos direktorius drg. Razživinas, Mukulių pradinės mokyklos vedėja drg. Minkevičienė, — Kalinino vardo kolūkyje, Bachmatų pradinės mokyklos vedėjas drg. Chmieliauskienė, — Čapajevų vardo kolūkyje, Dubaukos pradinės mokyklos vedėjas drg. Chochlovas.

„Bolševiko“ kolūkyje. Dažni svečiai kolūkiečių tarpe Degučių septynmetės mokyklos direktorius drg. Micevičiūtė, tos pat mokyklos mokytoja drg. Janaadienė, Lupenkos septynmetės mokyklos mokytoja drg. Klimavičienė, Imbrado septynmetės mokyklos mokytoja drg. Skaldavičiūtė. Jie perskaitė šiemet po 6—8 paskaitas.

Aktyviai dalyvauja draugijos darbe ir rajono medicinos darbuotojai drg. drg. Geimanas, Telina, Prokofjeva.

Jie — aktyvūs draugijos nariai, sąžiningai atliekantieji visuomeninę pareigą.

V. Juršienė

LTSR Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos rajono valdybos sekretorius

Daugiau rūpintis sėklojais

26 ha dobilų buvo palikta sėklai „Bolševiko“ kolūkyje. Visi sėklojai nupiauti ir sukrauti į kūgius. Tačiau norint turėti nuosavas daugiamečių žolių sėklas, to dar neužtenka.

Dabar sėklojams suvežti ir jiems iškulti — ypatingai palankios oro sąlygos. Todėl reikia išnaudoti šį laiką. Gali būti, kad pradės lyti bei snigti. Sėklojai pasidarys drėgni ir jų kūlimas labai užsities.

Kiek sunkiau suvežti dobilų sėklus yra II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg.

Valchausko. Čia dobilų kupetos stovi rudenį suartuose laukuose. Arkalais dabar ten neprivažiūsai nei rogėmis, nei ratais. Tačiau ir čia galima rasti išeitį. Dobilams suvežti galima panaudoti traktorių su traktorinėmis rogėmis.

O sėklus būtina reikia suvežti. Šį pavasarį kolūkyje pasėta tik 115 ha dobilų, ir kartu su senais plotais kolūkis turi tik 200 ha daugiamečių žolių. Tokiam dideliui kolūkiui — tai lašas jūroje.

A. Stankus

KOLŪKIETI!

RŪPINKIS TUO,

★ PAS SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO PIRMŪNUS

Praėjusiais ūkiniais metais „Lenino atminimo“ kolūkis, palyginti su ankstesniais metais, žymiai padidino karvių produktyvumą. Iš kiekvienos šeriamos karvės vidutiniškai primelžta po 2.136 kg pieno. Kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų, palyginti su ankstesniais metais, pieno išieiga padidėjo 27,1 cent.

Tokiam smarkiam gyvulių produktyvumo padidėjimui, visų pirma, padėjo tai, kad buvo atkakliai įdiegiamas priešakinis karvių šerimo bei laikymo patyrimas.

Apsvarstę savo gali-

mumus šiais ūkiniais metais, kolūkio gyvulių augintojai išpareigojo primelžti iš kiekvienos šeriamos karvės ne mažiau, kaip 2.300 litrų pieno.

Siekdami įvykdyti prisiimtus išpareigojimus, fermos darbuotojai ypatingą dėmesį skiria gyvulių žiemojimui, kad ir žiemos metu išlaikytų aukštą karvių pieningumą.

Tam tikslui fermos darbuotojai stengiasi sudaryti karvėms tokias šerimo bei

laikymo sąlygas, kurios kuo mažiausia skirtųsi nuo vasaros sąlygų.

Kolūkyje buvo laiku pasirūpinta pašarų bazės sudarymu. Ypatingą dėmesį skyrė sultingiems pašarams, nes iš praėjusių metų patyrimo buvo įsitikinta, kad be sultingų pašarų negalima gauti didelio pieno primelžimo žiemos metu. Visi pašarai, tiek sultingi, tiek ir stambūs, tiksliai apskaičiuoti ir naudojami pagal šerimo racionus.

DAR NE VISKAS PADARYTA

Anksti prasidėjusi žiema neužklupo mūsų netikėtai. Sutvarkyta karvidė, atremontuota ir įrengtos ėdžios, automatinės girdyklos, užtaisyti langai ir durys. Šioje karvidėje stovi 119 galvijų, iš jų — 53 melžiamos karvės.

Jau pirmosiomis žiemojimo dienomis šeriant gyvulius griežtai prisilaikome raciono. Kiekvienai šeriamai karvei per dieną duodame po 8 kg yvarinių, po 4 kg žieminių šiaudų ir po 16 kg ankšvojo siloso. Neblogai šeriamas ir prieauglis. Artimiausiu laiku organizuosime pašarų paruošimą prieš še-

riant. Stambius pašarus smulkinsime ir maišysime su koncentruotais pašarais taip, kad per dieną vienam gyvuliui tektų po vieną kilogramą koncentratų.

Melžėjos griežtai laikosi darbu grafiko. 6 valandą ryto jos šeria karves, paskui melžia, nuo 8 iki 9 valandos valo tvartus, 12 valandą šeriama antrą kartą, o nuo 6 iki 9 val. — šeria trečią kartą, valo tvartą ir melžia.

Tačiau tai dar ne viskas, kas reikalinga pavyzdiniam gyvulių žiemojimui. Dar neapsvarstėme su gyvulių augintojais ūkinių metų rezultatų, nepriėmė-

me savo socialistinių išpareigojimų. Labai didelę reikšmę sėkmingai kovai už gyvulių produktyvumo padidinimą turi tai, kad kiekviena melžėja žinotų ne tik metinį, bet ir ketvirtinį bei mėnesinį pieno primelžimo planą. Kolūkio valdybos padedami, artimiausiu laiku pasistengsime pašalinti šį trūkumą ir padarysime viską, kas tik galima, siekiant užtikrinti sėkmingą gyvulių žiemojimą ir smarkų karvių produktyvumo padidinimą.

S. Vasilevskis

„Naujo gyvenimo“ kolūkio stambių raguočių fermos vedėjas

Sudaryti karvėms tokias žiemojimo sąlygas, kad per žiemojimo laikotarpį būtų įvykdyta nemažiau, kaip 40 proc. metinio pieno primelžimo plano.

(Iš gyvulininkystės darbuotojų socialistinių išpareigojimų 1956—1957 ūk. metams)

KAD PAŠARŲ BŪTŲ PAKANKAMAI, KAD GYVULIAI ŽIEMOTŲ ŠILTAI, TUOMET IR PIENO BUS PILNI KIBIRAI!

Dabar kiekvienai karvei kasdien duodama po 14 kg stambių pašarų (šiaudų) ir po 13—15 kg sultingų pašarų (kopūstų).

Karvės stovi šiltose, šviesiose patalpose. Gardai erdvūs, juose visada sausa ir švaru. Karvidėje įrengtos automatinės girdyklos. Karvės atsigeria iki soties.

Visi raguočiai laikomi švariai. Karves valo kasdien. Melžėjos atidžiai seka tešmenų stovi, kad neatsirastų įdrėskimų bei suskylimų. Kasdien karvės išleidžiamos po 2—3 valandas pasivaikščioti.

Griežtas karvių priežiūros bei šerimo grafiko vykdymas įgalina fermos darbuotojus didinti visuomeninių gyvulių produktyvumą. Antai, per šiu ūkiniu metų spalio mėnesį iš viso fermoje buvo primelžta 10.800 litrų pieno, tai — 4.680 litrų pieno daugiau, negu praėjusių metų atitinkamu laikotarpiu. Per 10 lapkričio mėnesio dienų primelžta 1.524 litrai, tai yra tiek pat, kiek praėjusiais metais buvo primelžta per visą lapkričio mėnesį.

Jau iš pirmųjų naujų ūkiniu metų dienų pagal pieno primelžimą kolūkis pirmuoja rajone.

I. Janis

Zarasų rajone blogai pasirengta gyvulių žiemojimui

Iki spalio mėnesio, gerokai atšalus orui, Zarasų rajono Capajevos vardo žemės ūkio artelės valdyboje pradedo kalbos apie pasirengimą tvartiniam visuomeninių gyvulių laikymui. Tačiau kalbomis padėties nepataisysi. Todėl gyvulius pastatė šaltose, neatremontuotose patalpose.

Nerodydami savo iniciatyvos, biurokratiškai žiūrėdami į pavestą darbą kiaulių fermos vedėja drg. Michailova ir stambių raguočių fermos vedėjas drg. Griščenko. Panašiai, kaip ir šiuo metu, drg. Griščenko visiškai nepasirodo karvidėje. Pasinaudodami kontrolės nebuvimu iš artelės vadovų pusės, kai kurie fermos darbuotojai dykinėja, nesirūpina tinkama gyvulių priežiūra: tai „užmirš“ laiku atvežti pašarus, ir pusę dienos gyvuliai badauja, tai mėšlo neišmėš... Arba paėmė toki atsitiktimą. Kartą sugedo kelios automatinės girdyklos. Ir nors sandėlyje yra naujos girdyklos, niekas nepasirūpino jomis pakelsti sugedusias.

Bloga priežiūra paveikia gyvulių produktyvumą. Neatsitiktinai šiemet Capajevos vardo kolūkis pagal mėnesio gamybą atsidūrė priešpaskutinėje vietoje. Menkas čia ir karvių pieningumas. Per metus iš kiekvienos karvės primelžta vos po 1.052 kg pieno, o kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų išgauta tik po 42 cent. Be to, šie rezultatai pasiekti daugiausia vasaros mėnesiais. Gi kitais metų laikais iš karvės per dieną primelžiamas ne daugiau, kaip po du litrus pieno.

Dabar pieno primelžimas smarkiai sumažėjo. Tai ir nenuostabu. Kolūkis žiemai paruošė mažai pašarų, be-

to, jie naudojami neraacionaliai. Nejaugi esant tokioms sąlygoms galima iš karvių laukti pieno?

Nepatenkinamai pasiruošę gyvulių žiemojimui ir kitos rajono žemės ūkio artelės. Panašiai, kaip Capajevos vardo artelėje, taip pat laiku neatremontavo ir neparuošė žiemai gyvulininkystės patalpų ir „Aušros“, Puškino vardo bei Zdanovo vardo kolūkių. Dalyje artelių statomos patalpos pasiliko neužbaigtos, nors buvo visi galimūmai jas baigti statyti. Eilėje kolūkių paruošta mažai pašarų. Nepaisant to, daugumoje kolūkių dar ligi šiol nesusistatė šerimo racionai. Pašarai išduodami nesveriant, iš „akies“.

Susidariusi padėtis reikalauja, kad kolūkių vadovai, partinės organizacijos bei rajono organizacijos imtųsi ryžtingu priemonių pašalinti rimtoms trūkumams vykdydami gyvulių žiemojimą. Artimiausiomis dienomis reikia rūpestingai atremontuoti ir apšildyti gyvulininkystės patalpas, apmatuoti ir užpajamuoti šieno, siloso bei šaknavaisių išteklius, ir atsivėlgiant į turimus resursus, sudaryti šerimo racionus visoms gyvulių rūšims. Svarbiausia — tai taupiai ir teisingai naudoti pašarus, prieš šerimą juos paruošiant.

Zemės ūkio specialistai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai, visi kolūkinio kaimo darbo žmonės turi skirti savo dėmesį šiam svarbiam reikalui. Deja, kol kas Zarasų rajone apsiribojama vien kalbomis apie tai, kad visuomeniniams gyvuliams reikia užtikrinti sotų ir šiltą žiemojimą.

V. Spur

(Iš „Sovietskaja Litva“ 1956 m. lapkričio 20 d.)

Vengrų tautos pergalė prieš kontrrevoliucijos jėgas

Spalio pabaigos — lapkričio pradžios įvykiai Vengrijoje patraukė viso pasaulio visuomenės dėmesį. Juodosios vidaus reakcijos jėgos, užsienio imperialistų aktyviai remiamos, ėmėsi beviltiško mėginimo nuversti liaudies valdžią, sunaikinti vengrų tautos socialistinius iškovojimus, pasukti Vengriją į kapitalizmo kelią.

Pokariniais metais Vengrijoje, kaip yra žinoma, buvo iš esmės pakeisti visuomeniniai santykiai. Komunistų partijos vadovaujama darbininkų klasė, glaudžioje sąjungoje su darbo valstietija, paėmė politinę valdžią šalyje, panaikino kapitalistinio išnaudojimo sistemą, sukūrė socialistinę liaudies demokratijos valstybę — Vengrijos Liau-

dies Respubliką. Vengrijos darbo žmonės pradėjo statyti socializmą ir pasiekė rimtus laimėjimus žengdami šiuo keliu.

Bet Vengrijos kapitalistai ir dvarininkai, visos socializmui priešiškos jėgos nesuėmė su tuo, kad jos neteko valdžios ir savo ankstesnių privilegijų. Remdamiesi tarptautinės, visų pirma Amerikos, reakcijos tiesiogine pagalba, jie išvystė aktyvią ardomąją veiklą prieš liaudies Vengriją.

Tarptautinio imperializmo planuose Vengrijai buvo skiriama svarbi vieta. Pirmiaisiais metais po šalies išvadavimo nuo fašizmo jos koalicinėje vyriausybėje viešpatuojančią padėtį užėmė smulkiųjų žemės ūkio savininkų partijos reakcijos vado-

vybės atstovai, slapta nuverstos fašistinio Horčio režimo šalininkai, Amerikos imperializmo agentai. Jų rankomis Vakarų imperialistiniai sluoksniai sparčiais tempais ruošė kontrrevoliucinį perversmą, tikėdamiesi likviduoti liaudies demokratijos santvarką ir atkurti Vengrijoje senąją buržuazinę — dvarinikinę santvarką. Tačiau šios viltys neišsipildė. 1946 m. reakcijos samokslas buvo atskleistas. Eilė jo žymių dalyvių, jų tarpe buvęs ministras pirmininkas Ferencas Nadis, pabėgo iš Vengrijos pas savo šeiminius į Jungtines Amerikos Valstybes.

Pralaimėjusi imperialistinė agentūra Vengrijoje pasislėpė giliai po grindyse, laukdama palankesnės jai ap-

linkos. Tokia aplinka susidarė Vengrijoje pastaruoju metu. Kaip yra žinoma, ankstesnioji Vengrijos vadovybė padarė praeityje stambių klaidų. Tos klaidos buvo taisomos labai lėtai ir neryžtingai. Visa tai sukėlė masių nepasitenkinimą. Tuo nedelsdamas pasinaudojo liaudies demokratijos santvarkai užpulti Vengrijos kontrrevoliucinis pagrindis, kuriam vadavo Vakarų imperialistiniai sluoksniai.

Kaip vystėsi įvykiai Vengrijoje? Spalio 23 d. vakare Budapešto studentai surengė demonstraciją su šūkiais, kuriais vyriausybė buvo raginama skubiai ištaisyti padarytas klaidas, ir tuoj pat imtis pribrėdusių priemonių gyventojų gyvenimo lygiui pakelti ir visuomeniniam gyvenimui toliau demokratizuoti. Prie šios taikos demonstracijos prisijungė

kontrrevoliuciniai elementai. Susimaišę su minia ir pasinaudodami sutemomis, jie išprovokavo susirėmimus su liaudies policija ir panaudojo iš anksto parūpintus ginklus.

Naktį eilėje sostinės rajonų prasidėjo mūšiai gatvėse. Į juos tam tikram laikui buvo įtrauktos žymios gyventojų, ypač jaunimo, masės, suklaidintos melagingų, demagogiškų šūkių, kuriuos panaudojo reakciniai, antisocialistiniai elementai.

Tolesnė įvykių eiga parodė, kad reakcinis maištas Vengrijoje jau seniai buvo kruopščiai ruošiamas kontrrevoliuciniame pagrindyje. Maišto branduolį sudarė iš anksto paruoštos ir gerai apginkluotos gaujos. Maištininkai sukilo tuo pačiu metu Budapešte ir kai kuriuose didžiųjų miestuose. Kai tik Vengrijoje

prasidėjo fašistinis maištas per vakarinę sieną į šalį ėmė vykti daugybė grupių, kurias sudarė karininkai ir kareiviai, tarnavę savo metu Hitlerio kariuomenėje ir fašistinėje Horčio armijoje. Maištininkams per sieną dideliais kiekiais buvo gabenami įvairūs ginklai. Dar pačioje kontrrevoliucinio maišto pradžioje sudaryta nauja Vengrijos vyriausybė su Imre Nadžiu priešakyje neįstengė paimti padėties šalyje i savo rankas ir ėmė atiduoti reakcinėms jėgoms vieną poziciją po kitos, tuo pačiu padėdama pakelusiai galvą kontrrevoliucijai. Vengrijoje prasidėjo chaosas ir savivalė. Nustojo veikti fabrikai, gamyklos, geležinkeliai. Salvie prasidėjo pogromai ir baltasis teroras. Kontrrevoliucinės gaujos plėšė sandėlius ir parduotuves, griovė

(Pabaiga 4 pusl.)

Glemžikai demaskuoti

Kai „Bolševiko“ kolūkių valdybos posėdžiuose svarstomi darbo drausmės pažeidimo arba Žemės ūkio artelės istatų vykdymo klausimai, pirmos laukininkystės brigados brigadininkas S. Vilkauskas visada pabrėžia savo sąžiningumą, kritikuoja kolūkių valdybą už tai, kad ji atleidžia žiūri ir artelės turto grobstytojus, į darbo drausmės pažeidėjus.

— Tai, juk baisu, — pareiškia su pasipiktinimu S. Vilkauskas, — kiek hektarų avižų nuganyta, kiek nuostolių padaryta kolūkiui! Ko žiūri kolūkių valdyba ir t. t.

Dalyvavusiam tokiam posėdyje susidaro ispūdis, kad šis žmogus tikrai rūpinasi kolūkiniu turtu ir negailestingai kovoja prieš tuos, kurie kėsina į artelės nuosavybę.

O koks gi žmogus yra iš tikrųjų šis „kovotojas“ už teisybę, už sąžiningumą? Prisidengdamas savo kalbomis apie sąžiningumą, Vilkauskas tylomis atlieka savo tamsius darbelius, apgaudinėja valdybą ir kolūkiečius, nepateisina parodyto jam pasitikėjimo.

Netikėtai patikrinus, nustatyta, kad prieštaraujant priimtiems Žemės ūkio artelės istatams, Vilkauskas turi tris melžiamas karves ir telyčią, paliko žiemai penkias avis. Ir visus šiuos gyvulius jis šeria

pavogtomis iš kolūkių nekultomis avižomis. Be to, Vilkauskas kažkaip tai sugebėjo pasirūpinti daugiau kaip 10 tonų gero pievų šieno.

Sekdami brigadininko pavyzdžiu, ir atskiri brigados nariai pradėjo grobstyti kolūkinę nuosavybę. Antai, lapkričio 13 dieną Bronė Krasauskienė ir G. Kravcavičius buvo užtikti bevaigiant nekultas avižas.

Sie faktai rodo, kad kolūkių valdyba bei revizijos komisija apsiribojo tik tuo, kad kolūkiečių susirinkime buvo priimti nauji istatai. Gi apie tai, kad šiuos istatus reikia ir vykdyti, juos reikia įgyvendinti, jie nepagalvojo. Dėl to ir gavosi, kad atskiri kolūkiečiai, kaip Vilkauskas, Krasauskienė ir Kravcavičius, pasinaudodami stoka kontrolės bei budrumo iš valdybos bei revizijos komisijos pusės, prisidengdami skambiomis frazėmis apie sąžiningumą, pasuko nusikalstamu keliu, sutersė aukštą kolūkiečio vardą.

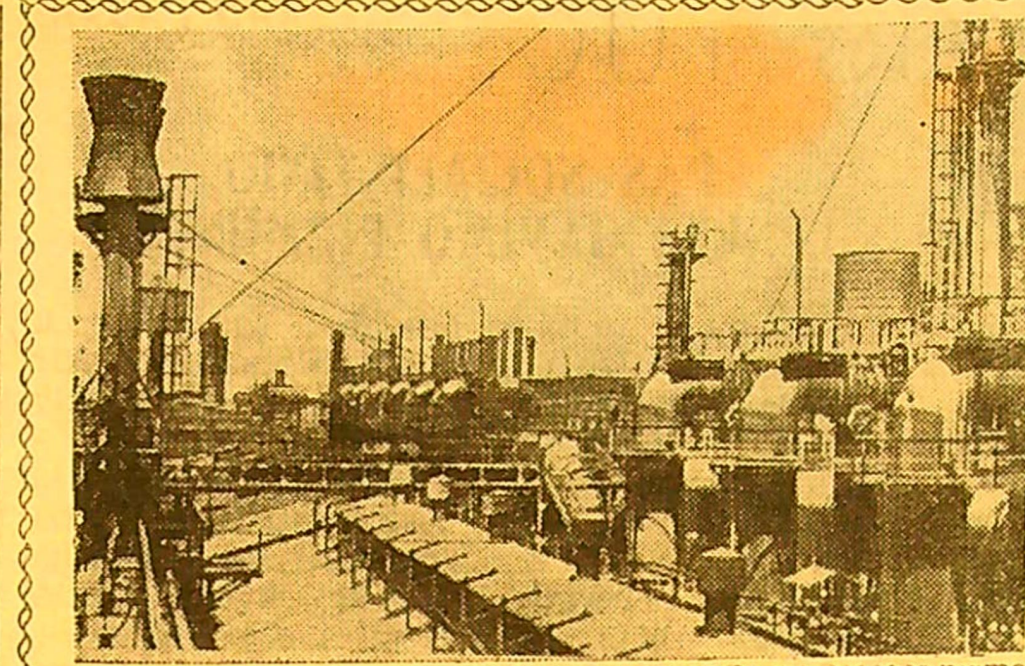
Kolūkių valdyba neturi taikstyti su šiais skandalingais Žemės ūkio artelės istatų pažeidimais, ir turi pastatyti prie gėdos stulpo suįžūlėjusius glemžikus.

S. Sergadiejevas
Juozapavos bibliotekos vedėjas

Padėtis Vengrijoje

Iš visų Vengrijos vietų gaunami pranešimai, kad atnaujina darbą imonės, transportas, kultūrinės - buitinės istaigos ir kt. Medvilnės pramonės imonių valdyba praneša, kad provincijoje visur pradėjo veikti audimo ir verpimo fabrikai. Normalizuojamas prekybos tinklo darbas. Iš kaimo rajonų į miestus, konkrečiai į Budapeštą, siunčiama daug maisto prekių; miestai tiekia kaimams plataus vartojimo prekes.

Budapešte veikia pašto skyriai, tvarkomas miesto transporto darbas. Daugelyje sostinės rajonų atidaryti

vaiku darželiai ir lopšeliai. Miesto gyventojai valo gatves, tvarko namus, nukentėjusius neseniai įvykusio kontrrevoliucinio maišto metu.

(TASS-ELTA).

Kas organizavo kontrrevoliucinį maištą Vengrijoje

Laikraščio „Het Parol“ pranešimu šiomis dienomis Olandijoje lankėsi Vengrijos baronas Haidu, organizuojantis diversines gaujas Londone, kurios buvo permetamos į Vengriją. Aerodrome Haidu pareiškė, kad „lo žmonės“, aprūpinti radijo

siųstuvais, buvo permetti į Vengriją, ir kad dar viena „didelė grupė ruošėsi išvykti ten po kelių dienų“.

Laikraščio „De Varcheid“ pranešimu, būdamas Olandijoje Haidu ilgai kalbėjosi su savo „atstovu“, buvusiu esesininku Klasenu.

(TASS-ELTA).

Vienuolikos arabų šalių delegacijų laiškas SNO Generaliniam sekretoriui

Vienuolikos arabų šalių delegacijų Sąjunga, kuriame rašoma: Pastarosiomis die-

nomis spauda pateikė eilę pranešimų ryšium su sunkiomis sąlygomis, kuriose yra Gazos rajono gyventojai ir arabų pabėgėliai dėl Izraelio agresijos. Yra pranešimų, kad nužudyta daug beginklių civilinių asmenų, nepriklausomai nuo amžiaus ir lyties, o taip pat, kad gyventojai masiškai tremiami ir įkalinami žiauriausiomis sąlygomis.

Esant tokioms aplinkybėms Sąjunga Nacijų Organizacijos priedermė ir pirmą kartą pareiškė, sakoma laiške, yra apginti šiuos beginklius pabėgėlius ir imtis tuo tikslu skubių priemonių. Generalinė Asamblėja priėmė dvi rezoliucijas 1956 m. lapkričio 3d. ir 7 d., liepiančias nedelsiant išvesti Izraelio kariuomenę už paliaubų demarkacinių linijų.

(TASS-ELTA).

ryšiai saugoti savo didžiuosius iškovojimus, visapusiškai stiprinti brolišką draugystę ir savitarpio bendradarbiavimą. Tai jų jėgos ir nenugalimumo laidas.

I. Laponogovas

KINIJOS LIAU-
DIES RESPUBLI-
KOJE. Sparčias
tempais vystoma
metalurgijos pramonė. Per paskutinius
metus įsisavinta gamyba daugiau kaip
300 naujų produktų rūšių, kurių
anksčiau negaminavo šalyje. Jų tarpe
fasoninis valcuotasis metalas, aukštos
kokybės lagiruotieji plienai ir t. t.
Per trejus su puse

pirmojo penkmečio metu
Aujšano metalurginiame
kombinate rekonstruoti ir
pastatyti 23 cechai ir imonės.
Ju tarpe — plieno gamykla,
4 aukštakrosnės, 9 koksavimo
baterijos, 4 visiškai automatizuoti
valcavimo staklynai.
Nuotraukoje: Aujšano metalurgijos
kombinato dujų gamykla.
Jue Go-fano nuotr.
Sinchua agentūra

tūkstančių kariuomenės okupavo rajoną, kuris buvo paskelbtas karine zona, jie išgrobstė gyventojų turtą. Dauguma gyventojų pabėgo.

Kolumbijos kalėjimai perpildyti tūkstančiais politinių kalinių. Žmonės perduodami karo tribunolo teismui pagal provokatorių iškundimus ir su jais negailestingai susidorojama.

(TASS-ELTA).

Nuosprendis Amerikos šnipų grupės byloje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje

Zulio apygardos (Vokietijos Demokratinė Respublika) teismas padarė nuosprendį 4 Amerikos žvalgybos tarnybų agentų byloje. Teisiamieji kaltinami šnipinėjimu prieš Vokietijos Demokratinę Respubliką. Teismas nuteisė Amerikos šnipus kalėti sunkių darbų kalėjime iki 15 metų.

(TASS-ELTA).

KRONIKA

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas paskyrė TSRS Ministrų Tarybos Pirminio Pavaduotoją drg. Večeslavą Michailovičių Molotovą TSRS Valstybės kontrolės ministru, atleides ryšium su tuo iš TSRS Valstybės kontrolės ministro pareigų drg. V. G. Zavoronkovą.

Redaktorius
H. JURSYS

Vengrų tautos pergalė prieš kontrrevoliucijos jėgas

(Pabaiga)
imones, padėginėjo mokyklas ir muziejus. Jos žvėriškai žudė pažangiuosius visuomeninius veikėjus, korė ir šaudė komunistus, dorus vengrų patriotus.

Vengrijai iškilo rimta grėsmė, kad bus atkurtas kapitalizmas ir fašistinis režimas.

Siomis nepaprastai sunkiomis ir sudėtingomis sąlygomis Vengrijos socialistinės jėgos, visų socialistinių šalių tautų vieningai remiamos, sugebėjo užkirsti kelią reakcijai, sutriuškinti kontrrevoliucijos jėgas ir nuvesti savo šalį socializmo keliu.

Savo atsišaukime į vengrų tautą naujai sudaryta Vengrijos Revoliucinė Darbininkų - Vals-tiečių Vyriausybė, kurios priešakyje yra žymūs Vengrijos darbininkų judėjimo veikėjai Janošas Kadaras, para-

gino visus respublikos darbo žmones suvienyti savo jėgas, kad būtų padarytas galas kontrrevoliuciniam gaujų siautėjimui. „Atėjo veikimo valanda, — buvo sakoma atsišaukime. — Apginkime darbininkų ir valstiečių valdžią, liaudies demokratijos iškovojimus. Įveskime tvarką, saugumą ir ramybę mūsų šalyje!“

Vengrijos Revoliucinė Darbininkų - Vals-tiečių Vyriausybė kreipėsi į tarybinės kariuomenės, esančios Vengrijoje sutinkamai su Varšuvos sutartimi, vadovybę, prašydama suteikti vengrų tautai pagalbą slopinant kontrrevoliucinius maištininkus ir atkuriant tvarką bei ramybę šalyje. Tarybinės kariuomenės vadovybė patenkino šį prašymą. Jau per pirmą liaudies Vengrijos socialistinių jėgų ir Tary-

binės Armijos dalių bendrų veiksmų dieną ginkluotos kontrrevoliucinės maištininkų gaujos buvo ryžtingai sutriuškintos.

Liaudies Vengrijos darbo žmonės grįžo prie fašistinio maišto nutraukto taikaus darbo. Vengrų tauta su pritarimu sutiko Revoliucinės Darbininkų - Vals-tiečių Vyriausybės programą. Si programa numato užtikrinti šalies nacionalinę nepriklausomybę, suvienyti visus tikrus patriotus liaudies demokratinei santvarkai apginti nuo kontrrevoliucijos pasikėsinimų, pakelti darbo žmonių gyvenimo lygį, nustatyti neišardomus broliškus ryšius su socialistinėmis valstybėmis visiško lygiateisiškumo ir savitarpio gerbimo pagrindais, draugyste su visomis pasaulio tautomis, nuosekliai kovoti

už socializmą, už taiką visame pasaulyje.

Pradėjusi vykdyti šią programą, vengrų tauta remiasi parama, kurią teikia socializmo šalių darbo žmonės, su dideliu džiaugsmu sutikę jos pergalę prieš kontrrevoliucijos jėgas. Atsiliepiant į Vengrijos vyriausybės prašymą iš Tarybų Sąjungos, liaudies Kinijos ir kitų socialistinių šalių, Vengriją siunčiami maisto produktai, statybinės medžiagos ir medikamentai, suteikti jai kaip neatlyginama broliška pagalba. Vengrija palaipsniui grįžta prie normalaus taikaus gyvenimo.

Įvykiai Vengrijoje su nauja jėga primena tai, kad imperialistai nenutraukia savo ardomųjų veiksmų prieš socialistines šalis. Sie įvykiai moko, kad socializmo šalių tautos turi bud-